

Voor meer info over
veilig werken, kijk op
www.agroarbo.nl

GMP-certificering

Tips en vuistregels voor uw toolboxmeeting

Het bedrijf waar je werkt, kan te maken krijgen met certificeringseisen van klanten. In dit geval gaan wij in op de eisen die klanten stellen wanneer voedermiddelen worden verhandeld of voor derden worden getransporteerd.

WAT IS GMP

In de GMP-norm staan eisen voor handel en transport in voedermiddelen, zoals snijmaïs, granen, stro en hooi, waaraan het bedrijf waaraan je werkt in de praktijk moet voldoen. Het belangrijkste voor GMP-certificering is dat in beeld is gebracht van welke locatie of perceel het voedermiddel, bijvoorbeeld maïs, afkomstig is en bij welke klant het is gelost. Uiteraard is een schoon transportmiddel van belang en daarnaast moeten er minimaal per perceel bewaarmonsters worden gemaakt die op het bedrijf van je werkgever moeten worden bewaard.

WAAROM GMP?

De klanten die bijvoorbeeld melk, vlees en eieren leveren en transportwerkzaamheden uitvoeren, moeten voldoen aan de eisen zoals die door de industrie worden gesteld. Klanten moeten dan ook aan hun afnemers kunnen aantonen dat de door hen ingeschakelde loonwerker of transporteur voldoet aan dezelfde eisen. Dit wordt dan ook geregeld door het werken volgens de eisen van GMP en het behalen van het GMP B3- of GMP B4-certificaat.

WANNEER IS GMP VAN TOEPASSING

GMP B3 is van toepassing wanneer je werkgever handelt in voedermiddelen. Hij koopt bijvoorbeeld een perceel maïs van klant A en verkoopt dit gewas aan klant B en verzorgt het hakselen en het transport vanaf het land naar de klant. Het is dus niet van toepassing wanneer je voor een klant op zijn eigen bedrijf aan het werk gaat en bijvoorbeeld maïs van zijn eigen land gaat hakselen en inkuilen.

GMP B4 is van toepassing wanneer je werkgever voedermiddelen gaat transporteren voor derden, bijvoorbeeld bietenperspulp vanaf de suikerfabriek of graan uit de opslag van de klant naar een bedrijf als Agrifirm of ForFarmers.

TIPS EN VUISTREGELS

- Zorg altijd voor schone machines en transportmiddelen, voer in overleg met de planner de juiste reiniging uit en leg de wijze van reiniging vast.
- Voer altijd een ingangscntrole uit bij bijvoorbeeld het hakselen of laden. Let daarbij op de juiste kleur, geur, fysieke vorm (die bijvoorbeeld afwijkt bij builenbrand in maïs), een eventuele besmetting en vervuiling met bijvoorbeeld jakobskruiskruid in gras, vocht of schimmel.
- Registreer van welke locatie of perceel het voedermiddel, bijvoorbeeld maïs, afkomstig is en bij welke klant het is gelost, zodat snel in beeld kan worden gebracht waar een product vandaan komt en waar het heen is gegaan.
- Zorg dat er per perceel een bewaarmonster wordt gemaakt volgens de GMP-voorwaarden.
- Vervoer zonder overleg met je werkgever geen voedermiddelen in transportmiddelen waarmee ook mest is getransporteerd!
- Meld een calamiteit zo snel mogelijk bij je werkgever, die vervolgens de vervolgstappen kan bepalen. Denk hierbij aan zaken als het knappen van een olieslang, het lek raken van een dieseltank, het breken van een achterraam, het mee hakselen of maaien van een dier et cetera.

Werk met schone machines en transportmiddelen.

TEKST: **Richard Wolting**, adviseur managementsystemen

BEELD: CUMELA Communicatie

Waarom een cao?

In mijn vorige column heb ik verteld over mijn teleurstelling in de lopende cao-onderhandelingen. Aanvankelijk begonnen we voortvarend, maar over één onderdeel in de cao kunnen we het maar moeilijk eens worden. Dat cao-onderhandelingen wel eens lastig verlopen, is niet ongewoon. Werkgevers en werknemers hebben niet altijd dezelfde belangen en dan duurt het wel eens even voordat je elkaar hebt gevonden. Het gebeurt dan ook regelmatig dat cao's zijn verlopen ('geëxpireerd'). Dit betekent dat de werknemers op wie deze cao's van toepassing zijn al jaren geen loonsverhoging hebben gehad. Ook ontstaat hierdoor onduidelijkheid over de toekomst van het arbeidsvoorwaardenregime. Dit roept de fundamentele vraag op over het belang van de cao. En onderschrijven wij dat belang ook? Moeten wij wel belang hechten aan het voortbestaan van de het instituut cao? Of kunnen wij prima zonder? Zo nu en dan roepen VNO/NCW-vertegenwoordigers dat de arbeidsvoorwaarden ook prima binnen het bedrijf (met een OR) kunnen worden geregeld. Sommige wetenschappers zweren dat een collectief contract 'niet meer van deze tijd is', vanwege de voortschrijdende individualisering en de groei van het aantal zzp'ers. De cao is de uitdrukking van de tegenkracht van werknemers tegenover werkgevers (en andersom). De werknemer hoeft niet individueel te onderhandelen; de vakorganisaties onderhandelen namens het collectief met de werkgevers en kunnen daarom veel meer gewicht in de schaal leggen. De voordelen van de cao voor werknemers zijn inkomenszekerheid en bescherming van belangen, zoals pensioen en dergelijke. De cao zorgt echter ook voor rechtszekerheid en arbeidsrust. Ook de werkgever heeft voordelen bij de cao. Hij hoeft niet meer met elke werknemer afzonderlijk te onderhandelen. Daarnaast geeft de cao eenduidigheid over arbeidsvoorwaarden en verschaft die arbeidsrust. Een bedrijfstak-cao, zoals onze CAO LEO, schakelt bovendien de loonkosten als onderlinge concurrentiefactor uit. Wij hechten daar veel belang aan. Werknemers en werkgevers hebben ook gezamenlijke belangen bij de cao, in de vorm van collectieve voorzieningen die de markt niet uit zich zelf voortbrengt, zoals vakopleidingen. Het behoud van de cao is wat waard. Van betrokkenen mag worden verwacht dat ze zich daar met de nodige creativiteit voor inzetten, in het belang van werkgevers en werknemers, maar ook vanuit het maatschappelijke belang van een fatsoenlijke samenleving.

Sander van Meer

teamleider beleidsmedewerkers